

Indlæg modtaget i forbindelse med Bjørn Monbergs 10-års jubilæumskoncert lørdag den 13. september 2014 i Klostermarkskirken.

Den gode dirigent har humor, humor - og tålmodighed

Bjørn Monberg har 10-års jubilæum i Ringstedkoret. Det har været 10 meget aktive år, hvor han har været korets dirigent ved et utal af koncerter og projekter. Og det har været 10 gode og underholdende år ved korets ugentlige øveaftener i Klostermarkskirken.

En dirigent - det er sådan en, der slår takten og giver tegn til de forskellige instrumenter - eller som i korets tilfælde - stemmegrupper, der nu skal sætte ind og/eller holde op igen.

Det lyder egentligt nogenlunde ligetil, og der findes dirigenter, der gør det enkelt og slår takten, som foreskrevet i partituret. Resultatet er nok korrekt, men måske ikke helt så inspirerende, for der mangler liv, farver og intensitet i det færdige værk.

En god dirigent indstuderer og dirigerer, så værket bliver levende. Og dét er slet ikke så enkelt som det ser ud - der er nogle udfordringer undervejs.

Et stykke, der opføres af et kor, kan ses som et maleri; hver sanger har en pensel, der skal føres med forskellig styrke og dybde. Lærredet skal males med forskellig farvetone og intensitet. Det er dirigentens ansvar, at alle kollektivt maler og doserer rigtigt, så at det færdige maleri fremtræder med lige den følelse og liv, der skal lægges i netop dét værk.

Koret er med andre ord en flok, der skal styres. Det er hér udfordringerne kommer ind. De enkelte flokmedlemmer har det med at foretage små subjektive ændringer, eller de kan være lidt uopmærksomme sådan i ny og næ, måske slet og ret ignorere dirigentens ønsker. Desværre er der ingen plan i disse utilsigtede forstyrrelser, så arbejdet med koret kan indeholde visse udfordringer - og underholdende indslag.

Der var en præst engang, der gjorde tjeneste i Siriuspatruljen på Grønlands østkyst. Dér patruljerer de med hundeslæde, og hver musher (hundefører) har sin flok hunde, som nødvendigvis skal samarbejde - eller dog i det mindste løbe i samme retning uden alt for megen ståhej. Selv om hundespandet ser ud og fungerer som en enhed, er det en flok af individer. Præsten nævnte, at mushere har Vor Herres tilladelse til at bande.

Dirigenter har vel ret beset også denne adgang, når flokken af individuelle korsangere styrer lidt i forskellige retninger under arbejdet med et værk.

Det fælles mål for dirigent og kor er at skabe et værk, der giver publikum en rigtig god koncertoplevelse. Midlerne hertil er, udover de rent faglige kvalifikationer, der kendetegner den gode og levende dirigent som Bjørn Monberg, først og fremmest humor, humor og tålmodighed.

Forfatter: Tove Sanger, medlem af Ringstedkoret